

Verslag van een week vissen op Remy in de periode van 27 april tot en met 4 mei.

Zaterdag morgen om 05:30 vertrokken uit Nijmegen om deze keer niet eens door de Ardennen maar via Antwerpen, Brussel en Reims te rijden. Achteraf zou blijken dat dit een goede keuze zou zijn, de reistijd is aanzienlijk korter. Je hoeft vol beladen geen bergen over, met een constante snelheid scheelt het gauw al een uurtje of twee, dus tel uit je winst.

Zo tegen 12:30 kwamen we bij Jonchery aan waar we aller hartelijks werden ontvangen door de beheerder als ik het me goed herinner heten hij Paveo, een Fransman die het Engels perfect beheerst wel zo handig voor ons Nederlanders. Hij wist ons te vertellen dat het de week hiervoor erg warm was geweest en dat vis bijna aan het paaien was gegaan, met het gevolg dat vis zich meer en deels achter in de hoek zat. Dat was natuurlijk wel een tegenvaller maar ja dat kun natuurlijk wel verwachten als zo vroeg in het voorjaar gaat.

Na het uitwisselen van de formaliteiten konden we op weg naar Remy, onderweg nog wel even gestopt om een blik te werpen op de immens grootte Lac du Temple en ons gelijk realiserend waarom wij gekozen hadden voor de kleinere intieme betaal wateren, want waar moet je in gods naam beginnen op zo'n grootte plas als je maar een week per jaar kunt gaan.

Aangekomen op Remy werd alles wat in de brochure was geschreven bewaarheid, inderdaad een oase van rust en natuurschoon waar het heerlijk toeven is. Daar wij stek 1 hadden gekozen moesten we met onze spullen een kleine 100 meter lopen. De kruitwagens kwamen ons weer goed van pas. (ps er staat daar ook een kruitwagen van de viskwekerij). Na twee uurtjes van hard werken was ons kampement dan eindelijk opgeslagen de hengels maar op goed geluk uitgegoid en het genieten kon beginnen. Na een snelle hap een paar biertjes en wat cola voor mijn jongens (ik had mijn 2 zonen meegenomen als niet visser) werd de slaapzak opgezocht.

De nacht werd in aller rust door gebracht, om zondagmorgen gewekt te worden door een koekoek, dus tijd voor koffie en ontbijt. De hele morgen werd besteed om het stuk wat wij konden bevissen uit te peilen.

Hierbij werd gebruik gemaakt van de aanwezige boot en een hole peilstok, die je ook wat kon vertellen over de bodemgesteldheid. De diepte voor stek een varieert van 80 cm aan de kant olopend tot een geultje van 1.5m totdat het weer begint op te lopen tot aan het lelieveld waar gemiddeld 1m tot 1.2 m water staat. De bodem bestaat uit een 10 cm zachte prut met daaronder een wat hardere klei soort. Met die wetenschap werden er zes hengels beaast met verschillende aassoorten (bollies van div smaken en tijgernoten) zij werden respectievelijk van vlak onder de kant en midden in het geultje tot aan het lelieveld gegooid. s 'Middags werden we met een bezoek vereerd van Paveo en David Paigne, David is de viscontroleur van Centre de peche en Champagne, een uitermate vriendelijke man die als enigste taak heeft om te controleren of de aanwezige vissers zich aan de reglementen houd en of alles naar wens is. Dit controleren gebeurt op een hoffelijke wijze, buiten dat zal hij naar vermogen je informeren over de volgen methode en de ins en outs van het water waar je zit.

Later op de avond werden we tijdens ons dineer gestoord door een aanbeet maar helaas werd deze jammerlijk gemist. Na wederom een nacht vol van rust werd er vol goed moed aan de maandag begonnen, alles op nieuw beaast en uitgeworpen, ook deze dag ging stilletjes aan ons voorbij.

Tegen de avond werd er familie beraad gehouden, wat te doen voor de rest van de week. Er werd besloten om het nog een nachtje aan te zien om dan vervolgens te proberen de vis uit de hoek te halen. Ook deze nacht je raadt het al is in aller rust verlopen.

Maandagmorgen, de waadbroek aangetrokken en met de hengel in de hand zover mogelijk de hoek in gegooid, van tevoren twee staaf markers uitgezet met daarbij een bed van voer. Dit konden we maar doen met twee hengels, gezien de afstand en de ruimte. Je moet je dan bedenken, dat je de vis moet halen over een afstand van ongeveer 200m en dit door 150m lelieveld, geen makkelijke opgave. Tegen de middag werden we opgeschrikt door een loeiende delkim de meest rechtse hengel was aan de haal gegaan. De hengel oppakken was al voldoende de vis probeerde er al van door te gaan, maar door de boel kort te houden kreeg hij weinig ruimte. Nadat de vis uit het lelieveld was geloodst droeg ik hengel over aan mijn jongste zoon zodat hij zijn eerste Remy karper kon bijschrijven. Na vakkundig de karper af gedrild te hebben konden we het schepnet onder de vis schuiven een mooie spiegelkarper van 23 pond was het resultaat, proficiat jongen. Na het schieten van een paar foto's en de vis met clinic behandeld te hebben werd deze weer aan zijn element toegevoegd. De hengel werd weer meteen in stelling gebracht, en nog geen uur later kondigde de volgende zich weer aan maar na een korte worsteling in de lelies had de karper kans gezien zich van de haak te ontdoen. Dit zou

deze week nog vaker gebeuren, maar dat mocht de pret niet drukken, want er was immers actie op de stek, en gezien moeilijkheids graad (afstand en lelies) ook wel te verwachten.

Dinsdag ochtend 30 april koninginnen dag voor ons Nederlanders een bijzondere dag, en dus ook voor ons zou later blijken. Mijn maat zou met mijn oudste zoon naar jonchery gaan om te douchen en boodschappen te doen. Ze waren koud een half uurtje weg ik zat met een beker koffie achter mijn hengels weg te dromen, vanuit mijn ooghoek zag ik de swinger twee tikken zakken. Zonder een moment na te denken werd de hengel van de rodpod gegrist en aangeslagen. De vis zat er aan en weer op de rechter hengel die ver in de hoek lag, zo goed als het ging de vis zo snel mogelijk het lelieveld uit proberen te krijgen. De vis bleef langs de kant zwemmen op zich zou dat geen probleem zijn ware het niet dat er halverwege een boom half in het water ligt. Het onvermijdelijke gebeurde dan ook hij zat muurvast in de boom, mijn jongste zoon had inmiddels al het schepnet klaar gelegd in het bootje. En al ras was ik op weg naar de vis bij de boom daar aangekomen kon ik tot mijn genoegen constateren dat hij er nog aan zat. Na wat pogingen om de lijn los te krijgen uit de boom bleek tot overmaat van ramp dat mijn hengeltop ook hopeloos vast zat in de boom. Nou daar zat ik dan in het notendopje met in een hand de hengel en de andere het schepnet de vis hing klaar om geschept te worden maar ik kon er niet bij. Na drie pogingen gedaan om de vis te scheppen maar dat lukte niet ik kon de vis niet dichterbij kregen omdat de top vast zat in de boom. Met droge knak ging mijn hengel aan gort met een ultieme poging het toch klaar gespeeld om de vis in het net te krijgen, de lijn door gebeten om zo de vis binnenboord te krijgen. Het lukte me niet om het schepnet binnen boord te krijgen de zijarmen van het net eruit gehaald om zo de vis in de boot te krijgen. Mijn god wat viel dat tegen hij of zij was zwaar, uit eindelijk weer terug op de stek. Konden we hem goed bekijken het was een beste, na wegen bleek de spiegelkarper maar liefst na aftrek van het weegnet 38 pond te wegen! Nou dat was wel een gebroken hengel waard, Koninginnedag 2002 zal me altijd bij blijven als de dag dat ik een van mijn mooiste dril heb kunnen verzilveren. Kort om de week kon niet meer stuk.

Zo hebben wij de week door gevist de enigste aanbeten die we kregen was in de hoek. Om de beurt werd er op een aanbeet aangeslagen opdat alle vier een vis kon vangen dit gebeurd alleen maar op mijn twee hengels die in de hoek lagen. Aan het eind van de week had een ieder zijn vis kunnen vangen. Ik kan er wel een boek over schrijven maar nu houd ik er toch maar mee op. Even wat statistieken. Gevist met zes hengels, waar er maar twee van productief van waren nl in de hoek. Maïs was het favoriete aas, bolies deden het stuk slechter. Ik weet niet hoe het de rest van het jaar er op Remy eruit ziet maar in het vroege voorjaar lijkt me dat de stekken 1 en 5 het beste zijn. Gevangen 7 karpers met een gemiddeld gewicht van 25 pond niet om over na huis te schrijven maar de schoonheid en de rust aan het water maken veel goed. Dat wil niet zeggen dat dit staat voor een gemiddelde sessie je zult altijd wel een keer meemaken dat het buiten verwachting gaat en dat je helemaal suf zit te vangen. Dit geldt voor Nederland maar ook zeker voor Frankrijk. Nog even dit op dondermiddag een gesprek gehad

met de grootte baas de patron die samen met Martin Komen ons met bezoek vereerde, wat mij opviel was dat de patron zich goed liet informeren over dat alles na wens was, en de conditie van de vis. Of deze was beschadigd door het paaien of erger nog dat een of andere onverlaat deze had gemerkt door hem in te knippen. Nu weet ik wel dat dit een klein percentage is van het Frankrijk gangers is, maar dit moet uit gebannen worden, anders zijn wij ook op dit soort wateren niet meer welkom.

Thijs Doeleman.